

Daniels Bog – Nummer Fireogtredive

Åbenbaringen af Daniel: En profetisk rejse gennem jordens historie og Guds domme

Jeff Pippenger
2023-12-29

De første seks kapitler i Daniels Bog repræsenterer historien om jorddyret i Åbenbaringen tretten. De Forenede Stater (jorddyret) begyndte som det sjette rige i Bibelens profeti i 1798, da pavedømmet (havdyret i Åbenbaringen tretten) modtog et profetisk dødeligt sår, og afsluttede sin regering som det femte rige i Bibelens profeti.

Jorddyrets historie er historien om advarslen om tilnærmelsen af Guds domme. Ved begyndelsen af jorddyrets historie begyndte Guds undersøgende dom, og ved afslutningen af jorddyret begynder Guds eksekutive dom. Advarslen om tilnærmelsen af Guds undersøgende dom ved begyndelsen blev fremstillet ved den første engels budskab i Åbenbaringen kapitel fjorten, som nåede frem ved „endetiden“ i 1798. Advarslen om tilnærmelsen af Guds eksekutive dom ved afslutningen fremstilles som de tre engles budskaber i Åbenbaringen kapitel fjorten, som nåede frem ved „endetiden“ i 1989.

Ved hvert „endetidspunkt“ bliver en del af Daniels Bog åbnet. I den indledende historie for jorddyret, i 1798, blev Daniels kapitel syv, otte og ni åbnet. Disse kapitler fremstilles som synet ved floden Ulaj. I den afsluttende historie for jorddyret, i 1989, blev Daniels kapitel ti, elleve og tolv åbnet. Disse kapitler fremstilles som synet ved floden Hiddekel. Hver gang Daniels Bog bliver åbnet, bliver en tretrins prøvelsesproces bragt over den generation, som da lever.

Og han sagde: Gå bort, Daniel; thi disse ord skal holdes lukkede og forseglede indtil endens tid. Mange skal renses og gøres hvide og prøves; men de ugudelige skal handle ugudeligt, og ingen af de ugudelige skal forstå; men de vise skal forstå. Daniel 12:9, 10.

Den tretrinsprøveproces er baseret på strukturen i det hebraiske ord, der oversættes som „sandhed“, hvilket blev dannet ved at sammenføje det hebraiske alfabets første, trettende og sidste bogstav. Det hebraiske ord repræsenterer og besidder Guds skabende kraft. Al profetisk sandhed er opbygget på dette ord, ligesom den tretrinsprøveproces i Daniels bog kapitel tolv. Ordet repræsenterer ikke blot Guds skabende kraft, men også Jesus Kristus, som er Sandheden, og som også er den Første og den Sidste, sådan som det repræsenteres ved det hebraiske alfabets første og sidste bogstav.

Jorddyrets tidlige historie, da advarslen om den undersøgende doms nærhed nåede endetidens tidspunkt i 1798, er fremstillet ved den første engel i Åbenbaringen fjorten. Den første engels budskab i Åbenbaringen kapitel fjorten rummer hver af de tre trin, som er sandheden, og som repræsenterer den trefoldige prøvelsesproces, der konfronterede den generation, da den første engel ankom i 1798.

Og jeg så en anden engel flyve midt oppe under himmelen; han havde et evigt evangelium at forkynde for dem, der bor på jorden, for alle folkeslag og stammer og tungemål og folk. Han sagde med høj røst: Frygt Gud og giv ham ære; for timen for hans dom er kommet. Tilbed ham, som har skabt himmelen og jorden og havet og vandets kilder. Åbenbaringen 14:6, 7.

Jorddyrets afsluttende historie, da advarslen om den udøvende doms nærmelse ankom ved endens tid i 1989, er repræsenteret ved de tre engle i Åbenbaringen kapitel fjorten. De tre engle i Åbenbaringen 14 repræsenterer de tre trin, som er sandheden, og de tre engle repræsenterer den tretrins prøveproces, som stod over for den generation, der levede, da den tredje engel ankom i 1989.

Og jeg så en anden engel flyve midt hen over himlen; han havde det evige evangelium at forkynde for dem, der bor på jorden, og for hver nation og stamme og tungemål og folk. Og han sagde med høj røst: Frygt Gud og giv ham ære; for timen for hans dom er kommet; og tilbed ham, som har skabt himlen og jorden og havet og vandkilderne. Og en anden engel fulgte efter og sagde: Faldet, faldet er Babylon, den store stad, fordi hun har givet alle folkeslagene at drikke af sin utugts vredes vin. Og en tredje engel fulgte dem og sagde med høj røst: Dersom nogen tilbeder dyret og dets billede og tager dets mærke på sin pande eller på sin hånd, da skal også han drikke af Guds vredes vin, som er skænket ublandet i hans harmes bæger; og han skal pines med ild og svovl for de hellige engles øjne og for Lammets øjne. Og røgen af deres pine stiger op i evighedernes evigheder; og de har ingen hvile dag eller nat, de, som tilbeder dyret og dets billede, og enhver, som tager dets navns mærke. Her er de helliges udholdenhed: her er de, som holder fast ved Guds bud og troen på Jesus. Åbenbaringen 14:6–12.

Daniels bog er opbygget på grundlag af de tre englebudskaber. Denne struktur er både de tre trin i det hebraiske ord for »sandhed« og den tilsvarende trefoldige prøvelsesproces; men prøvelsesprocessen udfolder sig på den historiske linje for jorddyret i Johannes' Åbenbaring kapitel tretten (De Forenede Stater) og også på den historiske linje for jorddyrets to horn (republikanisme og protestantisme). De Forenede Staters historie, som begynder i 1798 og fortsætter indtil den snart kommende søndagslov, er den samme historiske periode, hvori Syvendedags Adventistkirken eksisterer. Daniels bog indbefatter derfor også den struktur, som fremstiller adventismens historie, begyndende i 1798 og fortsættende indtil den snart kommende søndagslov. Ved således at gøre det identificerer Daniels bog de samme profetiske historier, som er fremstillet i Johannes' Åbenbaring, og derved tilvejebringer den det første vidne, som fuldkommengør det andet vidnes budskab. De to bøgers fuldkommengørelse fuldbyrdes ved det samme profetiske fænomen, som fandtes i forholdet mellem Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente.

„Beretningen om Jesu liv, død og opstandelse, som Guds Søns, kan ikke fuldt ud bevises uden det vidnesbyrd, der findes i Det Gamle Testamente. Kristus åbenbares i Det Gamle Testamente lige så tydeligt som i Det Nye. Det ene vidner om en Frelser, som skulle komme, mens det andet vidner om en Frelser, som er kommet på den måde, profeterne havde forudsagt. For at kunne værdsætte frelsesplanen må Det Gamle Testaments Skrift forstås grundigt. Det er det forklarede lys fra den profetiske fortid, der fremhæver Kristi liv og Det Nye Testaments lære

med klarhed og skønhed. Jesu mirakler er et bevis på hans guddommelighed; men de stærkeste beviser for, at han er verdens Forløser, findes i Det Gamle Testaments profetier sammenholdt med Det Nye Testaments historie. Jesus sagde til jøderne: 'Ransag Skrifterne; for I mener, at I i dem har evigt liv, og netop de vidner om mig.' På den tid fandtes der ingen anden skrift end Det Gamle Testaments; derfor er Frelserens formaning klar.“ Spirit of Prophecy, bind 3, 211.

Historien om Jesu liv, død og opstandelse sammenfatter Kristi gerning for menneskeheden og vidner om de tre trin, og disse tre trin er „sandheden“. Det hebraiske ord for „sandhed“ repræsenterer Jesus, som er den første og den sidste, begyndelsen og enden og Alfa og Omega, og selve ordet består af den første og den sidste bogstav, som repræsenterer det samme; thi som Alfa og Omega anskueliggør Jesus enden på en ting sammen med begyndelsen på en ting. Kristi liv, død og opstandelse er sandhed, for blandt andet er de fremstillet ved tre trin, og det første og det sidste trin er begge „liv“, for „liv“ og „opstandelse“ er begge „liv“. Det midterste bogstav i det hebraiske ord er alfabetets trettende bogstav, og tretten er et symbol på oprør, og Kristi død blev forårsaget ved Satans og Adams sønners oprør, idet de sluttede sig til hans oprør.

Forståelsen af Jesu Kristi åbenbaring i Johannes' Åbenbaring bliver forseglingsen frataget umiddelbart før menneskets prøvetids afslutning, og et hovedelement i den sandhed, der da bliver åbnet, er, at Kristus er „sandheden“, Alfa og Omega, som sætter sin underskrift som Alfa og Omega på de sandheder, som Han har forordnet til at findes i sit Ord. Når søster White skrev: „Historien om Jesu liv, død og opstandelse, som Guds Søns, kan ikke fuldt ud godtgøres uden det vidnesbyrd, der findes i Det Gamle Testamente. Kristus åbenbares i Det Gamle Testamente lige så tydeligt som i Det Nye,“ bekræfter hun, for dem, der vil se, at de tre engles budskab i Åbenbaringen kapitel fjorten (som også er opbygget over de samme tre trin, som „liv, død og opstandelse“) „ikke fuldt ud kan godtgøres uden det vidnesbyrd, der findes“ i Daniels bog.

Hun påpeger også, at Daniels Bog vidner om et Babylon, der „skal komme“, mens Johannes' Åbenbaring vidner om et Babylon, som „er kommet“ på den måde, der blev forudsagt i Daniels Bog. Endvidere fastslår anvendelsen, at Daniels Bog „må forstås grundigt“ „for at kunne værdsætte“ Johannes' Åbenbaring, for det er „det herliggjorte lys“ fra Daniels Bog, „som fremdrager Kristi liv og læresætningerne“ i Johannes' Åbenbaring „med klarhed og skønhed.“

Hendes ord kan også forstås således, at »Jesu mirakler«, som er fremstillet i Johannes' Åbenbaring, er »et bevis på hans guddommelighed; men de stærkeste beviser for, at han er verdens Forløser, findes«, når profetierne i Daniels Bog »sammenholdes med historien« i Johannes' Åbenbaring. Endvidere kan det erkendes, at da »Jesus sagde til jøderne: 'Ransag Skrifterne; for I mener, at I i dem har evigt liv, og det er dem, som vidner om mig,'« er Daniels Bog for nutidens åndelige jøder det, som vidner om Jesu Kristi Åbenbaring, og at den åbenbaring, som forseglingsen tages af umiddelbart før prøvetidens ophør, er dér, det evige liv findes.

Daniels Bog fremstiller de profetiske sandheder, som føres til fuldendelse i Johannes' Åbenbaring. Den er opbygget på de tre trin, som repræsenteres ved det hebraiske ord for »sandhed«, og derfor udgør selve bogen en prøve for den slægt, når disse kendsgerninger bliver åbnet og åbenbaret. Jesus selv, som Alfa og Omega, fremhæves direkte i de allerførste ord og i det første kapitel af

Johannes' Åbenbaring. Disse artikler har også vist, at Daniels bog, kapitel ét, besidder den samme profetiske struktur og de samme kendetegn som den første engels budskab i Johannes' Åbenbaring kapitel fjorten.

Den første engels budskab og Daniels bog, kapitel ét, identificerer begge den tretrins-prøvelsesproces, som er Alfa og Omegas kendetegn. Kapitlet begynder med, at det bogstavelige Babylon erobrer det bogstavelige Juda, og bogen fører frem til det sidste slag mellem Babylon og Juda, fremstillet i de sidste seks vers af Daniels bog, kapitel elleve. I disse vers bliver det åndelige Babylon besejret af det åndelige Juda, netop idet Mikael står frem, og menneskets nådetid afsluttes. Disse vers repræsenterer afslutningen på den profetiske historie om krigen mellem Babylon og Juda. I disse vers illustreres helbredelsen af det dødelige sår.

De vers, der beskriver lægedommen af det dødelige sår, begynder med Daniel elleve, vers fyrre, som indledes med ordene: »Og ved endens tid.« »Endens tid« i verset repræsenterer 1798, da pavedømmet fik sit dødelige sår. Versene fortæller dernæst beretningen om, hvordan det dødelige sår læges, idet pavedømmet besejrer først sin fjende, sydens konge (Sovjetunionen), dernæst sin allierede, det herlige land (De Forenede Stater), og for det tredje sit offer, Egypten (De Forenede Nationer). I vers femogfyrre kommer pavedømmet (nordens konge) til sin ende, uden at nogen hjælper det. Beretningen i versene om lægedommen af pavedømmets dødelige sår begynder med pavedømmets fald i 1798, og den ender med pavedømmets endelige opkomst og fald. Versene mellem indledningen til afsnittet og afslutningen på afsnittet identificerer oprøret i midten.

Det hebraiske ord for »sandhed« blev dannet ved, at det første bogstav, det trettende bogstav og det sidste bogstav i det hebraiske alfabet blev sammenføjet. Tretten er et tal, der symboliserer oprør, og historien mellem det første og det sidste. I det afsluttende profetiske afsnit i Daniels Bog fremstilles den samme krig, som fremstilles i bogens allerførste vers. Disse vers indleder kapitel ét, hvor vi finder den tretrins prøveproces, som er sandheden. Og i det afsluttende afsnit finder vi de samme tre trin, idet det begynder med pavedømmets første fald og ender med pavedømmets sidste fald, og midt deri er de sidste dages oprør indfattet.

Inden for disse sidste seks vers i Daniels bog kapitel elleve findes et andet vidnesbyrd om sandheden, for den første geografiske magt, pavedømmet behøvede at overvinde (sydens konge), er et symbol på dragens magt, ligesom den sidste af de tre geografiske magter (Egypten). Den tredobbelte erobring, som er nødvendig for, at det dødbringende sår kan læges, begynder med sydens konge, som er et symbol på ateismens dragemagt, og den sidste af de tre magter, repræsenteret ved Egypten, er det primære bibelske symbol på den ateisme, der er forbundet med dragen. Faktisk er det ord, der i vers fyrre i dette afsnit er oversat med „syd“, „negeb“, som undertiden oversættes med Egypten. De tre hindringer bærer sandhedens kendetegn, for den første hindring er den sidste hindring. Magten i midten er det herlige land (De Forenede Stater). De Forenede Stater er dér, hvor oprøret i forbindelse med søndagsloven frembringes, og symbolet på De Forenede Stater, da det begyndte, var tretten kolonier.

Alfa og Omegas signatur gennemtrænger Daniels Bog og udgør det vidnesbyrd, som, når det sammenføjes med Johannes' Åbenbaring, fastslår Jesu Kristi guddommelighed. Med hensyn til

Daniel kapitel tolv og den tretrins prøveproces, der finder sted i den generation, hvor bogen åbnes, er det at forkaste åbenbaringen af Daniels Bogs struktur ensbetydende med at være blandt dem, der identificeres som de ugudelige. Med hensyn til Johannes' Åbenbaring kapitel fjorten er det at forkaste åbenbaringen af Daniels Bogs struktur ensbetydende med at være blandt dem, der identificeres som dem, der tilbyder dyret og dets billede.

Johannes' Åbenbaring fastslår, at Jesu Kristi Åbenbaring bliver afseglet umiddelbart før nådetiden afsluttes, og Jesu Kristi Åbenbaring omfatter afseglingen af strukturen i Daniels Bog.

„Æret af mennesker med statens ansvar og med hemmelighederne om riger, der udøvede verdensomspændende herredømme, blev Daniel æret af Gud som Hans sendebud og fik mange åbenbaringer om de kommende tidsaldres mysterier. Hans vidunderlige profetier, sådan som de er nedskrevet af ham i kapitel 7 til 12 i den bog, der bærer hans navn, blev ikke fuldt ud forstået selv af profeten selv; men før hans livsværk var fuldent, fik han den velsignede forsikring, at han ‘ved dagenes ende’—i afslutningsperioden af denne verdens historie—atter ville få lov til at stå på sin lod og plads. Det blev ikke givet ham at forstå alt det, Gud havde åbenbart om den guddommelige hensigt. ‘Luk ordene inde, og forsegl bogen,’ fik han besked om med hensyn til sine profetiske skrifter; disse skulle være forseglede ‘indtil endens tid’. ‘Gå bort, Daniel,’ befalede englen endnu en gang Jehovas trofaste sendebud; ‘for ordene er lukkede og forseglede indtil endens tid.... Men gå du bort, indtil enden kommer; for du skal hvile og stå frem til din lod ved dagenes ende.’ Daniel 12:4, 9, 13.“

„Idet vi nærmer os afslutningen på denne verdens historie, kræver de profetier, der er nedskrevet af Daniel, vor særlige opmærksomhed, eftersom de vedrører netop den tid, hvori vi lever. Med dem bør læren i den sidste bog i Det Nye Testaments Skrifter forbindes. Satan har fået mange til at tro, at de profetiske dele af Daniels og Johannes Åbenbarerens skrifter ikke kan forstås. Men løftet er klart, at en særlig velsignelse vil ledsage studiet af disse profetier. ‘De forstandige skal forstå’ (vers 10), blev sagt om Daniels syner, som skulle åbnes i de sidste dage; og om den åbenbaring, som Kristus gav sin tjener Johannes til vejledning for Guds folk gennem alle århundrederne, lyder løftet: ‘Salig er den, som læser, og de, som hører denne profetis ord og holder fast ved det, som er skrevet i den.’ Åbenbaringen 1:3.“ Prophets and Kings, 547.

Idet søster White talte i fremtidstid med henblik på hendes egen tid og tidsalder, erklærede hun: „når vi nærmer os afslutningen på denne verdens historie“, vil „de vise forstå“, at „de profetier, som er nedskrevet af Daniel, kræver vor særlige opmærksomhed, da de vedrører netop den tid, hvori vi lever.“ De „mange åbenbaringer af hemmelighederne om de kommende tidsaldre. Hans vidunderlige profetier, således som de er nedskrevet af ham i kapitel syv til tolv i den bog, der bærer hans navn,“ skal „åbnes i de sidste dage.“

Når Daniels Bog bliver åbnet, frembringer den en tretrins renselsesproces, som prøver den generation, der lever, når Løven af Judas stamme giver Daniels Bog til sit folk. I Åbenbaringen 10 oplyser Søster White os om, at den engel, som steg ned, var „ingen ringere person end Jesus Kristus“. I Åbenbaringen 10 havde englen en lille bog åben i sin hånd, som Johannes blev befalet at tage og spise. Den bog blev åbnet af Løven af Judas stamme, som er ingen ringere person end

Jesus Kristus; således var den bog, Johannes blev befalet at spise, Daniels lille bog.

Det var Løven af Judas stamme, som brød bogens segl og gav Johannes åbenbaringen om, hvad der skal ske i disse sidste dage.

„Daniel stod på sin plads for at bære sit vidnesbyrd, som var beseglet indtil endens tid, da den første engels budskab skulle forkyndes for vor verden. Disse forhold er af uendelig betydning i disse sidste dage; men mens ‘mange skal renses og gøres hvide og prøves,’ skal ‘de ugudelige handle ugudeligt; og ingen af de ugudelige skal forstå det.’ Hvor sandt er ikke dette! Synd er overtrædelse af Guds lov; og de, som ikke vil modtage lyset angående Guds lov, vil ikke forstå forkyndelsen af den første, anden og tredje engels budskaber. Daniels bog er åbnet i åbenbaringen til Johannes og fører os frem til de sidste scener i denne jords historie.”

„Vil vore brødre have i erindring, at vi lever midt iblandt de sidste dages farer? Læs Åbenbaringen i sammenhæng med Daniel. Lær disse ting.“ Testimonies to Ministers, 115.

At forkaste åbenbaringen af Danielsbogens struktur, som nu bliver åbnet, er at være blandt dem, der betegnes som de ugudelige. Danielsbogens første seks kapitler fastlægger den profetiske struktur, som repræsenterer adventismens profetiske historie, jorddyret, de halvfjerds symbolske år i Esajas kapitel treogtyve, protestantismens og republikanismens to horn, den profetiske historie om den første og den anden engels budskaber samt historien om de tre engles budskaber. Danielsbogens sidste seks kapitler identificerer de profetiske budskaber, som åbnes i begyndelsen og afslutningen af alle disse ovenfor nævnte historier.

Daniels første kapitel er historien om den første engels bevægelse ved begyndelsen af jorddyrets historie. Kapitel et til og med tre er historien om den tredje engels bevægelse ved afslutningen af jorddyrets historie. Kapitel fire skal sammenholdes med kapitel et som begyndelsen, og kapitlerne fem og seks skal sammenholdes med kapitlerne et til og med tre som afslutningen. Den kundskabsforøgelse, som er fremstillet i kapitlerne syv, otte og ni, skal sammenholdes med kapitel et som begyndelseshistorien. Den kundskabsforøgelse, som er fremstillet i kapitlerne ti, elleve og tolv, skal sammenholdes med kapitlerne et til og med tre som afslutningshistorien.

Bud på bud identificerer denne anvendelse jorddyrets begyndelseshistorie som kapitlerne et, fire, syv, otte og ni. Anvendelsen identificerer også jorddyrets afsluttende historie som kapitlerne et til tre, kapitlerne fem, seks og ti til tolv. Således fremstilles Daniels Bog som både jorddyrets begyndelse og dets afslutning.

Begyndelsen på jordens dyr kan da identificeres som Daniels bog kapitel 1, for kapitel 4 skal gå hen over kapitel 1 (linje på linje). Kapitlerne 7, 8 og 9 skal også gå hen over kapitel 1. Derfor fremstilles begyndelsen på jordens dyrs historie ved Daniels bog kapitel 1.

Ligeledes med jorddyrets afslutning. Afslutningen på jorddyrets historie fremstilles ved kapitel ét til tre, og kapitel fem, seks, ti, elleve og tolv skal lægges oven på de første tre kapitler (linje på linje); således fremstilles afslutningen på jorddyrets historie ved de første tre kapitler i Daniel.

Kapitel ét repræsenterer begyndelsen, og dernæst repræsenterer kapitlerne ét til tre afslutningen, og strukturen med én og dernæst tre identificerer, at den profetiske struktur i Daniels Bog er identisk

med den profetiske struktur i de tre engle i Åbenbaringen fjorten. Der, som i Daniel, repræsenterer den første engel en særskilt historie, men er også en tredjedel af de tre engles historie. Samtidig, idet denne erkendelse identificerer og fremhæver kombinationen af tre og én, er den også strukturen i det hebraiske ord sandhed, som ikke alene repræsenterer Kristus og Guds skabende kraft, men også en tredelt prøvelses- og renselsesproces, som er fremstillet både i Daniel kapitel ét og dernæst igen i Daniel kapitlerne ét til tre.

Jesus, som er sandheden, er også den Første og den Sidste, og i den henseende gentages historien om den første engels bevægelse til punkt og prikke i historien om de tre engle; derfor er det profetisk forsvarligt at lægge Daniels bogs tre første kapitler oven på Daniel kapitel ét, for begyndelsen illustrerer altid afslutningen. Daniels bog bliver da den „lille bog“, som er i englens hånd, for Daniels „lille bog“ kan fuldt ud fremstilles i Daniel kapitel ét.

Vi vil fortsætte vort studium af Daniels Bog i den næste artikel.

Blandt dem, som embedsmændene søgte efter, mens de forberedte sig på at opfylde bestemmelserne i den kongelige forordning, var Daniel og hans venner. Da de fik at vide, at også de ifølge forordningen måtte dø, spurgte Daniel „med råd og visdom“ Arjok, høvedsmanden for kongens livvagt: „Hvorfor er forordningen fra kongen så hastig?“ Arjok fortalte ham om kongens rådvildhed over hans mærkelige drøm og om hans manglende evne til at skaffe hjælp fra dem, som han hidtil havde sat størst tillid til. Da Daniel hørte dette og således satte sit liv på spil, vovede han sig ind for kongens ansigt og bad om, at der måtte gives ham tid, så han kunne anråbe sin Gud om at åbenbare ham drømmen og dens tydning.

„Denne anmodning imødekom monarken. „Derpå gik Daniel til sit hus og gjorde sagen kendt for Hananja, Mishaël og Azarja, sine ledsagere.“ Sammen søgte de visdom hos lysets og kundskabens Kilde. Deres tro var stærk i bevidstheden om, at Gud havde sat dem dér, hvor de var, at de udførte hans værk og opfyldte pligtens krav. I tider med rådvildhed og fare havde de altid vendt sig til ham for vejledning og beskyttelse, og han havde vist sig som en altid nærværende hjælp. Nu underkastede de sig på ny med hjertets anger jordens Dommer og bad om, at han ville skænke dem udfrielse i denne deres tid med særlig nød. Og de bad ikke forgæves. Den Gud, som de havde æret, ærede nu dem. Herrens Ånd hvilede over dem, og for Daniel blev kongens drøm og dens betydning åbenbaret „i et nattesyn“.

„Daniels første handling var at takke Gud for den åbenbaring, der var blevet givet ham. ‘Lovet være Guds navn fra evighed til evighed,’ udbrød han; ‘for visdommen og magten er hans: og han forandrer tider og stunder: han afsætter konger og indsætter konger: han giver de vise visdom og de forstandige kundskab: han åbenbarer det dybe og skjulte: han ved, hvad der er i mørket, og lyset bor hos ham. Dig takker jeg og priser jeg, du mine fædres Gud, som har givet mig visdom og magt, og som nu har kundgjort mig det, vi bad dig om: thi du har nu kundgjort os kongens sag.’” Prophets and Kings, 493, 494.